

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 68. Joannis Feri mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI.
A.C. 1554.

§. LXVIII.

Joannis Feri mors.

Sixt. Senen. Bibl. Sacra l.6. ann. 72. Mich. Mena apol. Joan. Feri Miræus de Script. Ecol. Sæc. XVI. Die octavo ejusdem Mensis Septembris obiit Joannes *Sauvage* sat cognitus sub nomine Joannis Feri; nam Germano nomine *Wild* appellabatur, quod latine *Ferus*, Gallice vero *Sauvage* interpretatur. Aspicerat is primam lucem Moguntiæ, ordinem vero Fratrum Minorum ingressus in patria sua Moguntiæ, & alibi Sacrum Ecclesiasten cum magna nominis sui fama agebat, scriberatque de Religione, & quidem cum tanta sapientia, ac moderatione, ut Germania adhuc in varias factiones discissa nihilominus ejus opera ab utriusque Religionis affeclis tam a Catholicis, quam a Protestantibus plurimi fuerint habita: ceteris tamen palmam præripiunt ejus Commentarii in Pentateuchon, Josue, libros Judicum, Job, Ecclesiasten, Jeremiæ Threnos, necnon in trigesimum primum, & sexagesimum septimum Davidis psalmum. Interpretabatur insuper I. tria postrema Esdræ capita, II. libros Esther, & Jonæ, III. Evangelia SS. Mathæi, & Joannis IV. Acta Apostolorum, V. epistolam D. Pauli ad Romanos, VI. primam Epistolam D. Joannis. Praeter hosce tractatus in Sacram Scripturam ser-

sermone non minus prolixo, quam ele- Sæcul. XVI.
ganti conscripsit, eosque sensum lite- A. C. 1554.
ralem explicando locupletavit, & præ-
ter illos insuper elucubravit plurium
Sermonum volumina, variaque opu-
scula, inter quæ celebratur examen il-
lorum, qui S. Ordinibus sunt initiandi.
Sepultus est Moguntiæ in Ordinis sui
Templo, quod hodie a Jesuitis occu-
patur.

Ceterum in ejus libris mira scribendi
facilitas, ac uberrima Sanctorum Pa-
trum lectio, necnon solidum æque, ac
sanum judicium circa quæstiones ibi-
dem agitatas deprehenditur, atque
Ultramontanorum (*) opinionibus
minus

(*) Observes velim, a Continuatore ultra-
montanas opiniones de Ecclesia, summo Pon-
tifice, ac Conciliis appellari illas, quæ ab uni-
versa Ecclesia usque ad Sæculi XV. schisma
communi SS. Patrum, & Doctorum suffragio
fuere receptæ: an igitur illas sententias sequi,
vel ab eis recedere, magis sit gloriosum, &
Ecclesiæ, ac Religionis propagationi, & con-
servationi magis fuerit proficuum, facile ex
posterioris ætatis Historia colligi poterit: id
autem certum est, quod D. Augustinus in plu-
ribus etiam locis hunc textum juxta Ultro-
montanam, si ita loqui fas est, sententiam

Hist. Eccles. Tom. XLII. H fuerit

Sæcul. XVI.
A.C. 1554

minus præventus videtur. Id ipsum præcipue elucet, dum hunc D. Matthæi cap. 16. v. 18. textum: *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam*: explicat, ac ex Sanctorum Patrum sententiis in hæc verba relatis enucleat, & tandem juxta D. Augustini explanationem concludit, quod D. Petrus universam Ecclesiam, cui in ejus persona claves fuerunt traditæ, repræsentaverit: Affirmat etiam Ferus, quod D. Petrus Apostolorum Princeps nequam potestatem acceperit nullis limitibus circumscriptam, aut ad temporalia extensam. Porro caput sextum Evangelii S. Joannis explicans, illum textum de spirituali mandatione Eucharistiæ intelligit, quin tamen aliorum Interpretum, qui illum de reali mandatione exponunt, opinionem rejiciat. Hujus Scriptoris quidam tractatus a Protestantibus depravati dicuntur, (*) ejus

fuerit interpretatus. Vide D. Aug. ep. 162, 165, 157, 171. & ep. ad Innoc. I. necnon L. contra ep. Fund. cap. 4. l. 2. de Bapt. cap. 1. l. 1. ad Bonif. c. 1. nullus autem locus ostendi potest, in quo D. Augustinus hanc interpretationem excluserit, vel rejecerit.

(*) Miræus tamen l. c. ait: *Alicubi fassus est ipse Ferus, a Novatorum sterquilinio se*

monit.

eiusque opera a Sacra Congregatione
Indicis fuere confixa: Insuper etiam Do- Sæc. XVI.
A.C. 1554.
 minicus Soto impugnabat quosdam no-
 vae doctrinæ ab eo assertæ articulos,
 atque inter ceteros etiam ejus explica- Domin.
Soto l. 4.
sent.
 tionem, qua sextum D. Joannis caput
 de Eucharistia declarabat: quapropter
 Michael Medina Ferum defendere, at-
 que in ejus favorem apologiam con-
 scribere aggrediebatur. (*)

H 2

§. LXIX.

nulla interdum, quamdam veluti gemmam,
 exculpisse, unde non defuerant, qui Catho-
 licum licet existimarent, ejus tamen sententias,
 & verba nonnulla minus Catholica censerent.
 Puriora certe fuissent illius opera, si ab ultra-
 montanis, id est, ab universæ Ecclesiæ (ex-
 cepta exigua, ac una illius parte) sententiis
 non recessisset; certum enim est, nullum esse
 Novatorem, aut saltem nullum unquam fuisse
 censura ab Ecclesia notatum, qui hasce sen-
 tentias pro aris, & focis defendit; haud du-
 bium econtra est, quod ferme omnes Nova-
 tores tam veteres, quam moderni, uti sunt
 Salmasius, Buddeus, Richerius, Spalatenus
 Lanoyus, Dupinius &c. oppositam senten-
 tiam propugnarint; quanti autem nominis Viri
 sint hi in Ecclesia Dei, Catholici Lectoris ju-
 dicio relinquimus.

(*) Addit idem Miræus: *Ut ut sit, ser-
 vanda his est censura Indicis Romani.*